

ГОРСКИ ЦВЕТЯ.

Поляна светна сред гората,
 Но в недостъпните места
 Най-хубавите от цветята
 Вжкръсват рано с пролетта.

В пукнатините на скалата
 И в храстите над пропастта
 Целува сутрин тех росата
 И милва ги ветрец нощя.

Цветя самотни в кѣт лотаен,
 Но пѣлнят те леса безкраен
 С благоуханията пресни.

Не като тех ли — ведрина
 Развиват в родната страна,
 Поете, твойте малки песни?

В МРАКА.

През деня небето много плака,
 Но сега просторите са неми.
 Две червени точки светят в мрака,
 Две очи далечни и големи.

Кѣсен пѣтник уморен, заблуден —
 Ле ме саучаят в леса отвежда?
 От прозорците на кой дом буден
 Ме зове последната надежда?

Шумно речните вѣлни се метат,
 Около ми сенки плахо бродят.
 Две червени точки пред мен светят,
 Две очи ме в тѣмнината водят.